

18.6. Moció d'UM9-CUP, pel dret a l'habitatge i en defensa dels drets fonamentals.

Abans de llegir la moció es llegeixen dos manifestos i exposen la seva opinió les plataformes: PAH i 500x20.

Seguidament es tracta la moció.

Ja fa molts anys que en el conjunt del país, com al municipi, s'ha posat de relleu la existència d'un problema greu que afecta a moltes famílies i persones que veuen impossibilitat el seu accés a un dret fonamental com es l'habitatge.

La manca de parc públic d'habitatge i polítiques socials i la impunitat amb la que ha operat la especulació i el negoci de grans empreses i bancs amb el dret a sastre han provocat una situació d'exclusió social i pobresa que afecta la dignitat i els fonaments de la vida de moltes persones del municipi.

La lluita de moviments socials i associacions en defensa del dret a l'habitatge NO han pogut modificar les injustes legislacions que donen lloc a les bombolles immobiliàries, els preus abusius del lloguer, les execucions hipotecàries i l'endeutament de milers de famílies. Tant sols han pressionat perquè reverteixi la situació d'abandó en que es troben les persones i famílies afectades.

La principal eina per fer front a la manca d'efectivitat del dret d'accés a un habitatge digne i adequat que ventura l'art 47 de la CE és una dotació pressupostària suficient per part de l'estat sumada a una gestió urbanística i de promoció d'habitatge públic municipal eficaç i lliure d'amiguisme i corrupció. (el cas de la gestió socialista de Garraf Promocions i en general del patrimoni públic de sol són paradigmes negatius al respecte).

A falta de polítiques institucionals efectives, l'ocupació d'immobles abandonats, ha estat una de les eines que aquests moviments i les persones que pateixen la manca d'habitatge, tenen a l'abast per tal de no veure vulnerat un dret fonamental i per denunciar la situació de profunda injustícia que pateixen.

Els darrers temps hem vist com s'està desenvolupant una campanya mediàtica per criminalitzar i perseguir el fenomen de la ocupació i els ocupes, que amb tergiversacions i mentides sensacionalistes està abonant el terreny, per una vegada més afavorir les elits polítiques i econòmiques que juguen amb el dret a la vida de les classes més desfavorides.

Aquestes elits polítiques i econòmiques utilitzen l'accés a l'habitatge com un mitjà per explotar a les classes treballadores, obligant a pagar uns preus inflats per l'accés a l'habitatge ja sigui de lloguer com mitjançant hipoteques. La ocupació ha esdevingut, en aquesta realitat, la principal arma de les classes treballadores contra l'explotació i pel dret a l'habitatge, que és també el dret a una vida digne. És al dret a l'habitatge el que la vaga és al dret al treball.

Malgrat la campanya en contra, que ha volgut relacionar la ocupació amb la delinqüència, aquesta ha posat en qüestió l'actuació de bancs, fons i immobiliàries voltors i la connivència dels aparells polítics i econòmics, així com de la diversa legislació vigent incapaç de donar resposta a la realitat d'injustícia social.

L'abandonament d'un immoble no implica necessàriament la renúncia del titular de la possessió al mateix, i per tant, l'ordenament jurídic ja preveu les accions per tal que aquest pugui recuperar aquesta possessió. Quan s'engega un procés judicial d'aquestes característiques, ens trobem davant d'un dels molts processos judicials en que dos particulars disputen sobre els seus drets. No hi ha cap raó perquè les administracions públiques es posicionin en general en favor o en contra dels posseïdors sense títol o dels titulars de la possessió. En cada cas, la justícia ha de donar la raó a qui correspongui després del necessari procediment judicial.

La realitat es que degut a aquesta campanya de criminalització i persecució de la ocupació, estem davant d'una guerra bruta contra el dret a l'habitatge i la vida digna en la que són habituals la presència de desallotjaments extrajudicials que mitjançant la força i la extorsió, i amb el beneplàcit i suport de les estructures judicials i policials, vulneren de forma flagrant els drets bàsics dels ciutadans que es veuen obligats a ocupar.

En aquesta guerra bruta, també és sumen per interès propi, propietaris particulars que compren habitatges ocupats a preus molt baixos als bancs, amb l'objectiu d'executar el desallotjament per les bones o per les males.

Si això no fas prou greu, i no fas prou l'estat d'alarma i d'indefensió en el que viuen aquestes persones abocades a una situació d'exclusió social i pobresa, recentment el Congreso ha aprovat a tràmit la llei de "desnonament exprés" (aprovada amb els vots de PP, C's, PdeCat i PNV), que possibilitarà el desallotjament sense procediment judicial augmentant la indefensió i la vulnerabilitat dels més desafavorits.

Aquesta moció es presenta motivada per un cas succeït a Sant Pere de Ribes en el que un comprador a baix preu d'un habitatge ocupat, insatisfet amb el procediment judicial obert i no essent encara el propietari legal, ha decidit assetjar a la família ocupant comptant amb la complicitat de la Policia Local i de l'Ajuntament.

Per tot això, proposem a aquest Ple aprovar:

1. Que l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes es posicioni al costat dels que veuen vulnerats els seus drets bàsics, que impossibiliten la consecució d'una vida digna i plena, i promogui totes les accions necessàries per garantir l'accés a l'habitatge a tots els i les ciutadanes del municipi.
2. Que l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes dugui a terme tots els passos necessaris per garantir que cap departament ni servei, inclosa la Policia Local, col·labora ni es còmplice de cap actuació que signifiqui la vulneració del dret a l'habitatge, ni la persecució, criminalització ni extorsió de persones que ocupen un habitatge. Per contra que garanteixi els serveis bàsics a totes les persones del municipi, independentment de la situació legal de la seva vivenda.
3. Que l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes es posicioni clarament en contra de la Llei de "desnonaments exprés" aprovada a tràmit al Congreso per significar una nova vulneració del dret a l'habitatge, que no només no resol els problemes d'accés a l'habitatge sinó que serà utilitzada per abocar novament a més persones a una situació d'exclusió social i pobresa.

Defensa la moció el regidor Sr. Tomàs Carandell Baruzzi.

Es produeix un debat.

Marxa el regidor, Sr. Daniel Carabantes Segura i no torna (22:25h)

S'acorda treure uns paràgrafs quedant la moció de la següent manera:

"Ja fa molts anys que en el conjunt del país, com al municipi, s'ha posat de relleu la existència d'un problema greu que afecta a moltes famílies i persones que veuen impossibilitat el seu accés a un dret fonamental com es l'habitatge.

La manca de parc públic d'habitatge i polítiques socials i la impunitat amb la que ha operat la especulació i el negoci de grans empreses i bancs amb el dret a sastre han provocat una situació d'exclusió social i pobresa que afecta la dignitat i els fonaments de la vida de moltes persones del municipi.

La lluita de moviments socials i associacions en defensa del dret a l'habitatge NO han pogut modificar les injustes legislacions que donen lloc a les bombolles immobiliàries, els preus abusius del lloguer, les execucions hipotecàries i l'endeutament de milers de famílies. Tant sols han pressionat perquè reverteixi la situació d'abandó en que es troben les persones i famílies afectades.

La principal eina per fer front a la manca d'efectivitat del dret d'accés a un habitatge digna i adequat que ventura l'art 47 de la CE és una dotació pressupostària suficient per part de l'estat sumada a una gestió urbanística i de promoció d'habitatge públic municipal eficaç.

A falta de polítiques institucionals efectives, l'ocupació d'immobles abandonats, ha estat una de les eines que aquests moviments i les persones que pateixen la manca d'habitatge, tenen a l'abast per tal de no veure vulnerat un dret fonamental i per denunciar la situació de profunda injustícia que pateixen.

Els darrers temps hem vist com s'està desenvolupant una campanya mediàtica per criminalitzar i perseguir el fenomen de la ocupació i els ocupes, que amb tergiversacions i mentides sensacionalistes està abonant el terreny, per una vegada més afavorir les elits polítiques i econòmiques que juguen amb el dret a la vida de les classes més desafavorides.

Aquestes elits polítiques i econòmiques utilitzen l'accés a l'habitatge com un mitjà per explotar a les classes treballadores, obligant a pagar uns preus inflats per l'accés a l'habitatge ja sigui de

lloguer com mitjançant hipoteques. La ocupació ha esdevingut, en aquesta realitat, la principal arma de les classes treballadores contra l'explotació i pel dret a l'habitatge, que és també el dret a una vida digna. És al dret a l'habitatge el que la vaga és al dret al treball.

Malgrat la campanya en contra, que ha volgut relacionar la ocupació amb la delinqüència, aquesta ha posat en qüestió l'actuació de bancs, fons i immobiliàries voltors i la connivència dels aparells polítics i econòmics, així com de la diversa legislació vigent incapaç de donar resposta a la realitat d'injustícia social.

L'abandonament d'un immoble no implica necessàriament la renúncia del titular de la possessió al mateix, i per tant, l'ordenament jurídic ja preveu les accions per tal que aquest pugui recuperar aquesta possessió. Quan s'engega un procés judicial d'aquestes característiques, ens trobem davant d'un dels molts processos judicials en que dos particulars disputen sobre els seus drets. No hi ha cap raó perquè les administracions públiques es posicionin en general en favor o en contra dels posseïdors sense títol o dels titulars de la possessió. En cada cas, la justícia ha de donar la raó a qui correspongui després del necessari procediment judicial.

La realitat es que degut a aquesta campanya de criminalització i persecució de la ocupació, estem davant d'una guerra bruta contra el dret a l'habitatge i la vida digna en la que són habituals la presència de desallotjaments extrajudicials que mitjançant la força i la extorsió, i amb el beneplàcit i suport de les estructures judicials i policials, vulneren de forma flagrant els drets bàsics dels ciutadans que es veuen obligats a ocupar.

En aquesta guerra bruta, també és sumen per interès propi, propietaris particulars que compren habitatges ocupats a preus molt baixos als bancs, amb l'objectiu d'executar el desallotjament per les bones o per les males.

Si això no fas prou greu, i no fas prou l'estat d'alarma i d'indefensió en el que viuen aquestes persones abocades a una situació d'exclusió social i pobresa, recentment el Congreso ha aprovat a tràmit la llei de "desnonament exprés" (aprovada amb els vots de PP, C's, PDeCat i PNV), que possibilitarà el desallotjament sense procediment judicial augmentant la indefensió i la vulnerabilitat dels més desfavorits.

Aquesta moció es presenta motivada per un cas succeït a Sant Pere de Ribes en el que un comprador a baix preu d'un habitatge ocupat, insatisfet amb el procediment judicial obert i no essent encara el propietari legal, ha decidit assetjar a la família ocupant. Per tot això, proposem a aquest Ple aprovar:

1. Que l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes es posi al costat dels que veuen vulnerats els seus drets bàsics, que impossibiliten la consecució d'una vida digna i plena, i promogui totes les accions necessàries per garantir l'accés a l'habitatge a tots els i les ciutadanes del municipi.
2. Que l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes dugui a terme tots els passos necessaris per garantir que cap departament ni servei, inclosa la Policia Local, col·labora ni es còmplice de cap actuació que signifiqui la vulneració del dret a l'habitatge, ni la persecució, criminalització ni extorsió de persones que ocupen un habitatge. Per contra que garanteixi els serveis bàsics a totes les persones del municipi, independentment de la situació legal de la seva vivenda.
3. Que l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes es posi clarament en contra de la Llei de "desnonaments exprés" aprovada a tràmit al Congreso per significar una nova vulneració del dret a l'habitatge, que no només no resol els problemes d'accés a l'habitatge sinó que serà utilitzada per abocar novament a més persones a una situació d'exclusió social i pobresa."

Es produeix un debat i **s'acorda votar per separat els tres punts de la part dispositiva:**

"1. Que l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes es posi al costat dels que veuen vulnerats els seus drets bàsics, que impossibiliten la consecució d'una vida digna i plena, i promogui totes les accions necessàries per garantir l'accés a l'habitatge a tots els i les ciutadanes del municipi."

El Ple de la Corporació acorda **aprovar el punt 1** de la part dispositiva de la moció amb deu vots a favor: Quatre regidors del PDeCAT-VIA, tres d'UM9-CUP, dos de Fem Poble i un d'ERC. Vota en contra el regidor del Partit Popular Català. S'abstenen els sis regidors del Partit Socialista de Catalunya.

“2. Que l' Ajuntament de Sant Pere de Ribes dugui a terme tots els passos necessaris per garantir que cap departament ni servei, inclosa la Policia Local, col·labora ni es còmplice de cap actuació que signifiqui la vulneració del dret a l'habitatge, ni la persecució, criminalització ni extorsió de persones que ocupen un habitatge. Per contra que garanteixi els serveis basics a totes les persones del municipi, independentment de la situació legal de la seva vivenda.”

El Ple de la Corporació acorda **aprovar el punt 2** de la part dispositiva de la moció amb deu vots a favor: quatre del PDeCAT-VIA, tres d'UM9-CUP, dos de Fem Poble i un d'ERC. Vota en contra el regidor del Partit Popular Català. S'abstenen els sis regidors del Partit Socialista de Catalunya.

“3. Que l' Ajuntament de Sant Pere de Ribes es posicioni clarament en contra de la Llei de "desnonaments exprés" aprovada a tràmit al Congreso per significar una nova vulneració del dret a l'habitatge, que no només no resolde els problemes d'accés a l'habitatge sinó que serà utilitzada per abocar novament a més persones a una situació d'exclusió social i pobresa.”

El Ple de la Corporació acorda **aprovar el punt 3** de la part dispositiva de la moció per dotze vots a favor: Sis del Partit Socialista de Catalunya, tres d'UM9-CUP, dos de Fem Poble i un d'ERC. Voten en contra els quatre regidors del PDeCAT-VIA i el regidor del Partit Popular Català.